

Przedmiot

Dwie skargi na decyzje Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 kwietnia 2017 r. (sprawy R 333/2016-4 i R 332/2016-4) dotyczące rejestracji, po pierwsze, oznaczenia słownego Vienna House, a po drugie, oznaczenia graficznego VIENNA HOUSE jako unijnych znaków towarowych.

Sentencja

- 1) Sprawy T-402/17 i T-403/17 zostają połączone do celów wydania niniejszego wyroku.
- 2) Skargi zostają oddalone.
- 3) Vienna International Hotelmanagement AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 277 z 21.8.2017.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2018 r. – García Ruiz / Parlament**(Sprawa T-322/18)**

(2018/C 294/61)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Faustino-Francisco García Ruiz (Alcorcón, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat C. Manzano Ledesma)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie decyzji Komisji Petycji za zaskarżoną za pośrednictwem niniejszej skargi i w następstwie uznania skargi za dopuszczalną ustalenie, że nastąpiło naruszenie praw, tak aby zostały zagwarantowane interesy strony skarżącej przed tym Sądem;
- w stosownym przypadku obciążenie kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi, że:

Skarga zostaje wniesiona, ponieważ Komisja Petycji Parlamentu Europejskiego nie skierowała do wnoszącego petycję aktu odrębnego od zalecenia lub opinii, przy czym prawo skarżącego nie było chronione z naruszeniem traktatu na podstawie art. 232 ust. 3 TUE i art. 265 ust. 3 TFUE.

Rozstrzygnięcia wydane przez administrację publiczną Comunidad de Madrid (autonomicznej wspólnoty Madrytu) i sądy wyrządzają szkodę jego prawom i interesom gospodarczym ze względu na naruszenie prawa do otrzymywania świadczenia uzupełniającego emeryturę publiczną przyznaną przez Comunidad de Madrid.

Decyzja administracyjna wydana przez Comunidad de Madrid i wyroki wydane przez sądy skutkują odmiennym traktowaniem i dyskryminacją w odniesieniu do świadczeń otrzymanych przez emerytów (którzy przeszli na emeryturę dobrowolnie lub przymusowo).

W dziedzinie emerytur obowiązuje kompetencja Unii Europejskiej, a w związku z tym zadaniem tego Sądu jest ochrona prawa skarżącego, w sytuacji gdy administracja publiczna i sądy krajowe nie uwzględniły prawa przyznanego w utrwalonym orzecznictwie sądów Unii i dyrektywach dotyczących równości w zakresie pobierania świadczeń przy braku pomiędzy wyżej wspomnianymi dwiema kategoriami emerytów obiektywnej różnicy faktycznej i prawnej w odniesieniu do pobierania świadczeń.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2018 r. – NEC Corporation/Komisja

(Sprawa T-341/18)

(2018/C 294/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NEC Corporation (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: R. Bachour, Solicitor, O. Brouwer i A. Pliego Selie, adwokaci)

Strona pozwana: European Commission

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 1768 final z dnia 21 marca 2018 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG w sprawie AT.40136 – Capacitors w zakresie, w jakim orzeka o naruszeniu przez skarżącą art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG,
- pomocniczo, stwierdzenie nieważności decyzji w części nakładającej na skarżącą grzywnę, lub
- pomocniczo, wydanie rozstrzygnięcia w ramach pełnej jurysdykcji w zakresie dostosowania kwoty grzywny – w świetle zarzutów pierwszego i drugiego – do poziomu zgodnego z obowiązującymi przepisami, z uzasadnieniem koncepcji powrotu do naruszenia jako okoliczności obciążającej uzasadniającej podwyższenie kwoty grzywny i który jest proporcjonalny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że zaskarżona decyzja dotknięta jest oczywistymi naruszeniami prawa i co do oceny, a także brakiem uzasadnienia, w zakresie, w jakim powołano się na powrót do naruszenia jako okoliczność obciążającą przy nakładaniu grzywny na NEC Corporation oraz że grzywna nałożona na NEC Corporation narusza zasadę proporcjonalności
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że zaskarżona decyzja narusza prawo do obrony skarżącej, gdy sugeruje ona w art. 1, że skarżąca sama uczestniczyła w stwierdzonym naruszeniu, podczas gdy nie zostało to stwierdzone, a nawet zasugerowane w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów. Co więcej, to stwierdzenie byłoby błędne pod względem prawnym i faktycznym oraz zawierało niespójne stwierdzenie i uzasadnienie, w zakresie w jakim równocześnie przyznaje (ale kwalifikuje jako nieistotne), że NEC Corporation nie była świadoma naruszenia i uważa, że NEC Corporation jest wyraźnie odpowiedzialna za podmiot dominujący (rzekomo) sprawujący kontrolę nad Tokin Corporation w pewnym określonym.